

[Jørgen Jørgensen (Lejre).]

ligt, om man havde kunnet finde en praktisk form for tilbagelevering af en vis procent klid for det korn, man afleverede. Vi er imidlertid meget tilbage for at tage dette standpunkt, fordi det ville medføre mulighed for omgæelser og en meget stor og besværlig administration, som vi heller ikke tror landbruget ville være tjent med.

Jeg tog ellers ordet for en bemærkning til det ærede medlem hr. Hans Pinstrup. Den forklaring på, hvad man forstår ved at aflevere de 430 000 t, som det ærede medlem nu gav, svarer ikke til, hvad der står i den skrivelse, han har været med til at sende regering og rigsdag. Det ærede medlem siger, det er meningen, at alle skal aflevere et vist kvantum, selvom de ikke dyrker brødkorn, kun må den samlede udskrivning ikke overstige det kvantum, som svarer til den samlede brødkornsmængde. Nu ved jeg ikke, hvorfor udskrivningen nøjagtigt skal svare til den mængde brødkorn, man regner med bliver høstet i år, når det ikke er selve brødkornet, man vil have fat i. Det er heller ikke det, der er udgangspunktet for skrivelserne. Der står udtrykkeligt, at fra landboforeningernes side har man erklæret sig villig til, såfremt forholdene nødvendiggør det, at aflevere hele brødkornshøsten. „Hele brødkornshøsten“, det kan jeg ikke læse på anden måde end, at det er rug og hvede; det er da altid det, vi kalder brødkorn, når vi taler mellem bønder. Jeg kan altså ikke se, hvorfor man i den grad har hæftet sig ved, at nøjagtigt dette kvantum, der svarer til, hvad man skønner høsten vil give af brødkorn, skulle udskrives, selvom det ikke dækker befolkningens nødvendige forsyning. Det må dog være hovedsynspunktet ved udskrivningen.

Det ærede medlem sagde, at det var vælgernes oppe i Aalborg amt, der havde valgt ham (Hans Pinstrup: Hjørring!) Nå ja, det gør det ikke bedre (Hans Pinstrup: Det gør det heller ikke ringere!) Nej, det gør det ingenlunde, men Hjørring amts befolkning har undertiden nogle stærke standpunkter, så jeg burde have kunnet tænke mig til, at det var den, der havde valgt det ærede medlem. Det var nu heller ikke det, det drejede sig om, men det ærede medlem siger hele tiden, at det danske landbrug mener sådan og ønsker sådan, og dertil vil jeg sige: det ærede medlem skal være forsigtig med at tale på hele landbrugets vegne. Jeg spurgte heller ikke, hvem der havde valgt det ærede medlem ind i præsidiet; det kan godt være, at der

er nogle af dem, der synes, de hellere skulle have ladet være. Men det er nu en ting for sig.

Jeg har ikke sagt, at den danske bondes vilkår var afhængige af, om han viste samfundssind og storsind eller ej, men jeg har sagt, at den danske bondes indflydelse i dansk samfundsliv og i dansk politik var afhængig af, om han viser samfundssind og storsind, og det ærede medlem vil efterhånden erfare, at det er rigtigt.

(Kort bemærkning).

Hans Pinstrup: Det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) har måske ret i, at det, der står i skrivelserne, kan misforstås, men skrivelserne henviser til de forhandlinger, der blev ført, hvorunder det hele tiden var forudsætningen, at der skulle være opfordringsforbud for brødkorn og en udskrivning, der svarede til det kvantum brødkorn, man regnede med høsten ville give; det skulle i det store og hele kunne dække, også gensidigt.

Ja, det ærede medlem er jo altså indenfor landboforeningerne repræsenteret af direktør Aksel Jensen, og det er muligt, at der der som andre steder og som indenfor det radikale parti er flertal og mindretal; men hvis man skal handle demokratisk, er der sikkert ingen anden vej at gå end at lade flertallet være afgørende, og det må også gælde vedtagelser indenfor de forskellige organisationer.

Det ærede medlem sagde, at landbruget skulle være hensynsfuldt overfor den øvrige befolkning. Det er meget rigtigt, men der er intet som helst uretsindigt i den skrivelse, der er indsendt, og de krav, der er fremsat. Desuden har vi lært af Vilhelm Lassen, der i sin tid var valgt i Nordjylland, og som var med til at rejse venstres fane deroppe. Han havde et ord, som han i særlig grad rettede til landbruget, og det var, at det måtte huske på, at den tavse bejler får ingen brud. Det er nu engang betingelsen. Hvis man skal opnå noget, og hvis man skal vinde ørenlyd for sine synspunkter, så man nødt til at fremsætte dem, og det er det, De samvirkende danske Landboforeninger har gjort.

(Kort bemærkning).

Jørgen Jørgensen (Lejre): Det ærede medlem mente, at formanden for de sjællandske landboforeninger, kreditforeningsdirektør Aksel Jensen, måske ikke helt repræsenterede mine synspunkter. Det kan jeg give ham ret i, det gør han ikke, hver-